

at kræve Lovgivningsmagtens Medvirkning; det er navnlig de Punkter, som angaae Taxterne. Det er, navnlig ved at sammenholde § 13 med § 15, forekommet mig klart, at man maa gjøre Skridt for, at Portofrihedens Dphør dog ikke skulde medføre, at der paalægges hele det borgerlige Samfund en Bøde. Det er allerede nævnt af den ærede Landstingsmand her ligeoverfor (Fischer), at, naar man har den Være at modtage et Brev fra sin Herredsfoged, betaler man den Bøde, som er lægges for et ufrankeret Brev; det skal jo nemlig sendes ufrankeret, og det koster da dobbelt saa meget som, hvis det var frigjort med et Frimærke. At Vedkommende derfor ikke ønsker at modtage det, naar han paa nogen Maade kan undgaae det, forekommer mig at ligge meget nær, og i mange Tilfælde kan han lade det være; thi man har jo sjældent en saadan stadig Correspondance med sin Herredsfoged; at man jo nok, naar der kommer et Brev fra Herredskontoiret, omtrent kan vide, hvad det angaaer, ligesom man i de fleste Tilfælde kan slutte sig til, f. Ex. af andre Myndigheders Dptreden, hvad Svaret gaaer ud paa. I mange Tilfælde behøver Svaret altsaa ikke at modtages, f. Ex. i det Tilfælde, jeg nævuede, med Bygningskassen. Den Vedkommende, som har begjæret sig fritagen, vil naturligviis ikke modtage Svaret; thi han veed, af, hvis hans Begjæring er bleven bevilget, saa vil der ikke blive krævet nogen Afgift af ham; han vil altsaa ikke betale de 8 Sl. for at blive fri, men lader Brevet blive liggende. Spørgsmaalet bliver nu, om Statskassen, der altsaa kommer til at afholde denne Udgift, har en Form, under hvilken den kan faae dette Gebyr refunderet, Noget, hvorom jeg troer, der rettest bør træffes Bestemmelser. Men ikke nok hermed; Statskassen kan ogsaa blive brøstholden overfor Postvæsenet i andre Henseender. Jeg skal henvise til den Bestemmelse i § 13, der lyder paa, at Portoer skal erlægges forud for Forsendelser til Statsmyndigheder med Undtagelse af saadanne Forsendelser, som afgaae fra Andre end Statsmyndigheder, naar de alene angaae befalet Beretning eller afættet Erklæring og af Afsenderen ved egenhændig Underskrift uden paa Forsendelsen ere betegnede i Overensstem-

melse hermed; altsaa alle de befalede Indberetninger — og jeg tillader mig, fordi man i saadanne praktiske Forhold bedst oplyser Sagen saaledes, at nævne bestemte Tilfælde — som indgaae til Herredsfogedkontoiret, skulle ikke frigjøres. Vedkommende Sognefogder, Brandfogder, Strandfogder og alle den Slags Fogder af forskjellig Art, hvis Antal i større Jurisdiktioner beløber sig til over 100, hvillte ifølge Lovgivningen tiidsende ikke faa Indberetninger aaltig, skrive paa disse „Befalet Beretning“, og Brevene gaae da ind til vedkommende Herredskontoir eller Birkecontoir; saa koster det jo ikke dem Noget, men Statskassen derimod udreder 8 β for at modtage hver af disse Indberetninger, og jeg turde næsten spørge om, hvad Nytte det er til at sende alle disse 200 Breve, som jeg f. Ex. har den Være at modtage; det er Indberetninger om saadanne Ting, som altid eller dog i Reglen ere i Orden; det er altsaa Breve, som i Virkeligheden ere værdiløse, og som kun med Rimelighed kunne modtages, naar man med Attest kan frigjøre dem dustiviis. Naar derimod Statskassen skal betale dem med 8 β , synes det mig uregtelig, at dette er en Bestemmelse, som ikke er ret heldig, og som navnlig i høj Grad staaer i Modstrid med at bringe en rigtig Postering frem; jeg kan oprigtig sagt ikke indsee, at det Hele fører til Andet end, at der paa Postvæsenets Budget kommer til at figurere 60,000 Rd., som det ikke har en tilsvarende Udgift for; thi det maa man vel mærke sig, at Motiverne til § 15 noksom vise, at vi ikke have en tilsvarende Udgift til disse 60,000 Rd.; men det skal jeg lade staae ved sit Værd. Man kunde let paavise, at man ad denne Vej bringer et fuldkommen falsk Resultat tilveie, idet man opkræver den dobbelte Taxt af, hvad et Brev ellers koster, naar det er frankeret af Afsenderen. — Der findes endnu i § 13 en Bestemmelse, som forekommer mig inconsequent; det er den, at Forsendelser fra Statsmyndigheder til de kommunale Autoriteter skulle frigjøres. De kommunale Autoriteter ophøre jo at have Portofrihed, og der er da ikke nogen Grund til at behandle dem anderledes end private Personer. Naar et Sognefor-